N°. 124.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes Regels. . . . . *f* 1.00.
Voor iederen regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

DINGSDAG 18 OCTOBER.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:
JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.00.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement *f* 60, Ned. Cour.

Onze artikelen over de *Nederlandsche Handelmaatschappij* zullen eerstdaags worden voortgezet door beschouwingen over het nieuwe contract, met dit handelsligchaam gesloten.

Voor heden herinneren wij, dat deze artikelen aantoonden, dat de Maatschappij als agent van het departement van Koloniën geen kapitaal behoeft; zonder eigen kapitaal, als agent, in 1852 heeft behaald eene zuivere winst van *f* 1,348,196.94; als geldschieter aan den Staat *f* 400,000; als houder van effecten *f* 400,570.50; als geldgever op securiteiten *f* 120,000; terwijl de Maatschappij als *handels*-ligchaam *f* 220,570.50 heeft *verloren*.

Merkwaardig is, tevens, de zienswijze van den heer DONKER CURTIUS, thans Minister van Justitie, in 1839 over de Handelmaatschappij geopenbaard. Het zal niet van onpas zijn, nu de heer DONKER lid is van het Ministerie, dat een nieuw contract aan de Staten-Generaal heeft aangeboden, deze zienswijze in het geheugen te roepen:

De middelen van omgang tusschen de natiën te vermeerderen, terug te komen op verbodstelsels en dat met langzamen, maar vasten tred, — dat was orde; maar men verkiest het geld der belasting-opbrengenden te verspillen; om kolossale inrigtingen te bevorderen, tot behoud waarvan men later weder hooge regten en verbods-wetten moet invoeren. Het is alsof men de wanorde opzettelijk verlangde.

Om aan dit stelsel van uitbroeijing leven te geven, had men bij ons uitgedacht de handelmaatschappij. Elk kent de uitkomsten er van, tijdens de vereeniging; maar velen schijnen niet te begrijpen, [illegible] is toe te schrijven.

De handelmaatschappij is geene handelsmaatschappij meer; het is bloot de agent van het Gouvernement, en hare winst bestaat in de groote *belooning*, welke het gouvernement wel aan haar wil toekennen. Haar kapitaal bestaat verre weg voor het grootste gedeelte niet meer in waren, maar in voorschotten aan den Staat.

De handel-maatschappij is voor de koloniale rijks-kas geworden als het amortisatie-syndicaat is voor de europesche rijks-kas, alleen met dat onderscheid, dat al, wat die maatschappij profiteert, komt ten [illegible] houders en wordt ontroofd aan de kolonie [illegible]

De handel-maatschappij [illegible] hetwelk vis-à-vis den Staat, gelijk [illegible] Staat mag met haar geene meer bezwarende [illegible] hij met ieder ander zoude doen; en nu wil ik [illegible] welken naam men zoude geven aan eene aanneming, waarbij [illegible] bepaald, dat de aannemers en onder-aannemers en arbeiders, rijkelijk, voor hunnen arbeid zouden worden beloond, de uitgeschotene kapitalen zouden worden terug gegeven, maar alleen voor het uitschot 17 pct. zouden worden uitbetaald. Zoo en *niet anders* is de zaak.

De aandeelhouder geeft bloot zijn geld, de agenten der maatschappij worden betaald en toch schiet er 17 pct. over. Was dat nu behaalde winst op den verkoop van door de maatschappij verkochte waren, — het zoude billijk en goed zijn; maar dit is het geval niet, het is enkel loon, hetwelk de Staat, — dat zijn de belasting-opbrengers, — wel wil betalen aan de handel-maatschappij; het is dus, met ronde woorden gezegd, geld, hetwelk men neemt uit den zak der ingezetenen en geeft aan de deelhebbers in de handel-maatschappij.

[illegible] het zelfs wil, ben te zeggen, ik heb geenen last, mijne eigene zaken te doen; ik heb vele producten van mijne goederen, betaal gij de transportkosten: verkoop ze voor mij; geef mij van tijd tot tijd voorschotten op de producten, ik zal uwe moeite rijkelijk beloonen en u 17 pct. tot renten van uwe voorschotten geven. Maar moet en mag de Staat zoo handelen? Kan men dat orde noemen? Wat zeg ik, Orde? Mijne verbindtenis, zoo ik ze aanging, zoude niet eens geldig zijn, indien ik weigerde, dit zoogenaamd loon te betalen, geen regter zoude er mij toe noodzaken; hij zoude het een woeker-contract noemen, en, boven de belooning der werkzaamheden, niet meer dan de wettige renten toewijzen.

De Staat is ten aanzien van Indië, tegenwoordig in den toestand der Oost-Indische maatschappij, en mag in het belang der ingezetenen evenmin eenen agent aannemen, die zulk een aanzienlijk deel der winsten opsteekt, als die maatschappij het in het belang harer actionarissen vermogt.

. . . .

. . . .

Ik kan het geen orde noemen en zie bijna geene mogelijkheid om hier tot orde terug te komen; want indien men zich van dezen kostbaren agent ontslaat, dan zal de maatschappij, met haar kapitaal, zonder werking voor hetzelve, terug gekeerd, hare schulden moeten betalen, en de aandeelhouders, waarvan velen honderd zestig en honderd tachtig pct. voor hunne aandeelen hebben betaald, zullen zich gelukkig mogen rekenen, indien zij hunnen inleg terug bekomen. — Zoude eene waarachtige volks-vertegenwoordiging, geroepen om de schulden, ten laste der Overzeesche bezittingen aangegaan, te waarborgen, niet hare toestemming hebben geweigerd, zoolang dergelijke misbruiken niet waren gefnuikt.

Bij het nalezen van de Staatsbegrooting, hoofdstuk Justitie, en bijlagen, trekt de aandacht o. a. het verschil, dat er bestaat in de algemeene Justitiekosten, welke voor de onderscheidene provincien zijn uitgetrokken.

Zoo vindt men, onder anderen, in den uitgewerkten Staat, wegens uitgaven voor algemeene justitiekosten in strafzaken over het jaar 1851, opgegeven:

Aan honorarium, vacatiën, reiskosten en leverantiën van benoodigdheden bij de beschouwingen, expertises enz. van geneesheeren, heel- en vroedmeesters, vroedvrouwen, zaakkundigen, tolken enz. voor: Noord-Brabant *f* 284.91½, Gelderland *f* 221.94 en Limburg *f* 621.52½;

Aan reis- en verblijfkosten van regterlijke ambtenaren, wegens verplaatsingen tot het doen van inspectien in loco, het constateeren van misdaden, het hooren van getuigen, het adsisteren bij de executien van crimineele arresten en andere verplaatsingen tot de instructien der procedure en de executien der vonnissen en arresten vereischt wordende voor: Noord Brabant *f* 382.24, Gelderland *f* 456.89⁵, Noord-Holland *f* 150.72, Zuid-Holland *f* 942.13⁵, Zeeland *f* 471.53⁵, Utrecht *f* 85.67, Vriesland *f* 52.92, Overijssel *f* 172.92⁵, Groningen *f* 387.91, Drenthe *f* 124.73⁵, Limburg *f* 965.21.

Hoe komt het, dat de [illegible] in de eene dan in de andere provincie? Wáárom wordt in provincien van kleinen omvang zooveel meer uitgegeven dan in provincien van grooter uitgestrektheid?

Naar onze meening zijn daarvoor de volgende redenen te vinden:

1°. dat in de eene provincie zaken vervolgd en voor den regter gebragt worden, welke men in de andere, wegens hare onbeduidendheid of klaarblijkelijke ongegrondheid, met regt onvervolgd laat;

2°. dat in de eene provincie met meer spaarzaamheid wordt te werk gegaan dan in de andere;

3°. dat in de eene provincie meer faciliteit bestaat om, of bij den burgemeester, of bij den commissaris, of bij de Maréchaussée te gaan klagen dan in de andere, en de klagten op de eene plaats meer gereeden ingang vinden dan op de andere;

4°. dat de zaken in de eene provincie meer geregeld afloopen dan in de andere, en, terwijl zij bij sommige regterlijke collegiën slechts een of twee zittingen vereischen, bij andere herhaaldelijk, soms om onbeduidende redenen, worden uitgesteld en verdaagd.

Het verdient opmerking dat op sommige plaatsen, waar, blijkens de statistieken, minder strafzaken behandeld worden, meer wordt uitgegeven dan op andere, waar het getal grooter is.

Om der bezuinigingswille was het wel der moeite waard, dat men de redenen van een en ander trachte op te sporen en dat de Heer DONKER CURTIUS, die nog al niet afkeerig is van circulaires, zijne onderhoorigen deswege onderhield.

De Heer J. B. gaat in *de Nederlander*, N°. 1009, voort:

„Voor het oogenblik zullen wij, dunkt ons, wel doen „met een oog te slaan op onzen materiëelen toestand. „Wij hebben allen mogelijken eerbied voor quaestiën „van hoogere vlucht; maar wij laten het ons niet be„twisten, dat de behandeling van die vragen meer of „minder verontrustend zal zijn, naarmate de materiëele „toestand bekommering of vertrouwen inboezemt. De ge„schiedenis is daar, om ons te herinneren, wat er „meermalen op verwarring in de financiën, op onge„hoorde schaarschte, en dergelijke rampen gevolgd is."

Wij zijn het in dit opzigt volkomen met den Heer J. B. eens, dat op onzen materiëelen toestand niet genoeg acht geslagen kan worden.

De Nederlander ontvangt hier een ernstige wenk, allezins behartigingswaardig, over „quaestiën van hoogere vlucht". *Wij* zouden gaarne den klemtoon op *quaestiën* zien vallen, omdat wij de behartiging van hoogere dan bloot materiëele belangen steeds noodzakelijk achten, maar zoo min mogelijk daarvan *quaestiën* zien maken.

De heer J. B. zegt verder:

„Wij blijven beweren, dat er bijna geene bron van „onze staatsinkomsten aan te wijzen is, waarvan het „product niet, door allerlei omstandigheden, steeds „hoogst wisselvallig is."

„In de tweede plaats juichen wij het van ganscher „harte toe, wanneer de Minister (van Financiën) spre„kende van *ontheffing van lasten*, verklaart, dat de „Regering „den tijd nog niet aangebroken acht, om „„daartoe over te gaan;" maar dat zij in de voortge„zette delging van schuld hoofdzakelijk het middel meent „te vinden om tot een beteren toestand te geraken. „Op dit punt hopen wij dat en Regering en Vertegen„woordiging zich ten ernstigste zullen wapenen tegen „de dreigende aanvallen van onzinnigen, die verbod van „uitvoer van levensmiddelen vragen en *van anderen*, „*niet minder verdwaasd en onwetend, die de afschaffing* „*van accijnsen vorderen.*"

En nu No. 1011:

„Wij hebben geen berouw over hetgeen wij, in ons „vorig artikel, omtrent het drijven tot eene ontheffing „van lasten gezegd hebben. Wij willen voor het oogen„blik aannemen, dat alle die drijvers edele, mensch„lievende bedoelingen hebben, maar er is ook een [illegible] „aardt, en dit is vervolgziek. De vorige Minister van „Financiën heeft zich [illegible] (tegen zijn [illegible], „vertrouwen wij) door dit fanatisme laten overvleugelen. „Uit de redevoering van den tegenwoordigen Minister „meenen wij te mogen besluiten, dat hij, zoo het noodig „mogt zijn, op zijne hoede zal zijn."

Wij zijn het eens, dat het product van [illegible] onzer bronnen van Staats-inkomsten hoogst wisselvallig is; maar daaronder tellen wij vooral:

de koloniale inkomsten;

de accijnsen.

Wij wenschen vurig het nemen van zoodanige maatregelen, waardoor onze koloniale inkomsten duurzaam blijven of zoo mogelijk onverliesbaar mogen gemaakt worden. Veel hangt af van de wijze van bestuur en beheer onzer koloniale aangelegenheden.

In zeker opzigt kunnen wij den wensch deelen, dat *met ontheffing van lasten* wordt gewacht, *tot dat* door vermindering van het cijfer der renteschuld het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven bestaat, *zonder* ondersteuning uit de koloniale inkomsten.

In een ander opzigt mag het tegenwoordig geslacht eenigzins deelen in den voorspoed der koloniën, of [illegible] is het billijk, dat het *niet te zeer* zorge voor [illegible] van lasten ten behoeve van volgende geslachten. Zoo de Natie verpligt blijft zware lasten te dragen, opdat het cijfer der renteschuld [illegible], *door wie, en wanneer* zal de vrucht daarvan worden geplukt. Zoo *een deel* van het jaarlijksch batig slot van 's Rijks dienst werd besteed tot vermindering van opcenten, ook het tegenwoordig geslacht werd gebaat. Het batig slot van 1852 bedraagt *twee* millioen; met de helft van dat bedrag kon het verlies der geheele afschaffing van de belasting op de *zeep* of den *turf* worden gedekt en de perceptiekosten uitgespaard.

De Nederlander vraagt en *de Bazuin* vraagt mede:

„Wat zal er eindelijk, of zal er nooit iets, door „onze getrouwe predikanten vooral ter handhaving of „verkondiging althans — want ook dit is aanvankelijke „handhaving — van *het regt der Gemeente op* [illegible] „*belijdenis en kerkleer* worden verrigt."

Ds. D. o. d. e. S. antwoordt op die vraag in het Tijdschrift *Ernst en Vrede* o. a.:

„Wij zien niet hoe dit standpunt anders kan ge„handhaafd worden dan door [illegible] van staatsge„zag. De staat, de regterlijke [illegible] beslissen niet „over de waarheid, maar over de kerkelijkheid van eene „leer. Wij achten zulks zeer bedenkelijk."

„Hoe het regt der gemeente op eigen belijdenis en „kerkleer nog anders kan gehandhaafd worden dan „door de middelen (1) . . . door aanwijzing van de „onwaarheid der dwaling, . . . door het toezigt op de „onderlingen toevertrouwd . . . door het bordeel geheel „aan de conscientiën der hoorders over te laten, zonder tot het sijsteem van . . . staat . . . terug te keeren, dat immers voor goed voorbij is, zien wij niet in."

Buitenland.

ENGELAND.

Terwijl allerwege in Europa de vraag van oorlog of vrede aan de orde van den dag is, heeft het vredescongres te Edinburg twee vergaderingen gehouden, waarin de heeren Cobden en Bright weder bijzonder over het verderfelijke en onmenschelijke van den krijg hebben uitgeweid, en al de nadeelen geschetst welke voor beschaving en alle takken van volksvlijt daarvan zijn te verwachten. Aan den anderen kant was eerstgemelde vooral scherp tegen de Noordsche mogendheden en ook tegen Frankrijk. Sir Ch. Napier, de beroemde admiraal, heeft de beginselen van het vredescongres bestreden, niet op grond dat hij den oorlog boven den vrede zou verkiezen, maar omdat de uitsluiting van den eersten, onder alle omstandigheden, nog eene hersenschim is, de staten dan eerst veilig kunnen geheeten worden, als zij zich in weerbaren toestand bevinden. Dit gevoelen is dat van den *Times*, die dit dagelijks verkondigt, met toepassing op het Oostersche vraagstuk. Dat blad meent, dat, indien Engeland en Frankrijk niet krachtig vereenigd waren en hunne vloten en legers niet op goeden voet hielden, hun invloed verloren zoude zijn, waarvan juist het behoud van den vrede der wereld afhangt.

FRANKRIJK.

Volgens de staten van 's rijks ontvangsten over de jongste drie maanden, hebben deze veel meer opgebragt, dan men verwacht had; zoodat zij met de uitgaven zullen sluiten, daaronder de buitengewone credieten begrepen. De raming der ontvangsten is alzoo verre overtroffen. In geheel vierendeeljaars hebben de inkomsten des Rijks 17 millioen franken meer dan in hetzelfde tijdbestek des vorigen jaars opgeleverd.

— In de hoofdkerk te Parijs zal een gedenkstuk worden opgerigt voor den heer Affre, aartsbisschop van Parijs, die het slagtoffer van zijne edelaardige pogingen ter beëindiging van den strijd in Junij 1848 is geworden.

BELGIE.

De Koning heeft den nieuwen Franschen gezant, den heer Ad. Barrot, in gehoor ontvangen, die aan Z. M. zijne geloofsbrieven heeft overhandigd.

De Koning en het geheele koninklijke gezin zullen zich Donderdag aanst., over Ostende, naar Engeland begeven. Het doel van dezen togt is, om de hertogin van Brabant aan koningin Victoria voor te stellen.

— Bij koninklijk besluit van den 13 is de uitvoer uit Belgie verboden van aardappelen en gedroogde peulvruchten, als erwten, boonen enz.

— Voor het vervoer over den staatsspoorweg van levensmiddelen, bestemd voor gemeentebesturen, gasthuizen en andere instellingen van weldadigheid, is de vracht de helft verlaagd.

SPANJE.

De 10 October, . . . der Koningin, is als een nationale feestdag gevierd.

Het nieuwe bestuur neemt bij voortduring vele besluiten van aanbelang voor het binnenland, doch vergeet daarbij kennelijk ook niet de belangen naar buiten. Met het oog waarschijnlijk op de gebeurtenissen, welke in het Oosten kunnen voorvallen en den invloed daarvan op de Middellandsche Zee, is de bezetting van het eiland Mahon versterkt, en zijn de maatregelen verordend tot uitrusting van eenige oorlogschepen. Ook is de aanbouw van een drietal schroefstoomschepen bevolen, waartoe de werktuigen, — tot groot leedwezen van Z. M., — van buiten 's lands moeten worden ontboden.

TURKIJE.

Ondanks de betuigingen van vredelievendheid van vele zijden en de hoop dat het jongste voorstel van het Westen goed zal worden aangenomen, blijft het in Konstantinopel . . . alles een oorlogzuchtig aanzien behouden.

De tijd, aan Vorst Gortchekoff toegestaan tot het ontruimen van de Vorstendommen is, volgens stellige opgaven, veertien dagen. Men wil nogtans, dat, ten zij de Russen den Donau overtrekken, om Omer-pacha aan te tasten, — hetgeen waarschijnlijk wel niet zal geschieden — de vijandelijkheden niet aan dezen stroom zullen beginnen. Het zou derhalve in Azie zijn, dat de eerste botsing zou plaats hebben.

Den 1 october is van de vertegenwoordigers der groote mogendheden te Konstantinopel mededeeling gedaan van den brief, die aan den Russischen opperbevelhebber gezonden is, ten einde hem kennis te geven van de oorlogsverklaring en van het manifest, dat de Porte bij die gelegenheid uitvaardigen zou.

Laatstgemelde stukken zouden nog wel de deur tot eene vredelievende uitkomst openlaten, doch sommigen beschouwden dit als eene soort van beleefdheid of eene inschikkelijkheid van de Porte jegens hare bondgenooten, welke de zaak niet wezenlijk van gedaante verandert.

De geestdrift in Turkije is voor het overige ten top gestegen. Aanzienlijken des lands hebben zich verbonden, te hunnen koste, gedurende den oorlog, een corps van 30,000 man op te rigten en te onderhouden.

Men houdt het er steeds voor, dat de verbonden Fransche en Britsche vloten thans binnen de Dardanellen liggen; zij hadden zich reeds gereed gemaakt, om derwaarts op te komen. Men wilde ook, dat die vloten eenige versterking zouden ondergaan. Immers de jongste telegraphische berigten melden, dat den 15 October in de haven van Toulon last was bekomen, om zes fregatten uit te rusten, ten einde *een corps troepen naar Konstantinopel over te brengen.*

Men heeft in de jongste dagen zoo vele bewijzen van onnaauwkeurige of voorbarige telegraphische tijdingen uit Engeland en Frankrijk gehad, dat men wel doet de bevestiging van dit berigt af te wachten, hoe stellig het ook worde gegeven en hoezeer het ook overeenkomt met den toon, dien sommige Fransche bladen aanslaan.

De Engelsche bladen houden het er nog steeds voor, dat er kans tot handhaving des vredes bestaat, daar de keizer van Rusland verzekerd zou hebben, dat hij niets liever verlangt, dan daartoe, ingevolge de voorstellen der bemiddelende mogendheden, mede te werken. De genoemde bladen zeggen, bij voortduring, dat het thans meer op den vorm, dan op het wezen van het geschil aankomt. Intusschen ontbreken de gewone verzekeringen niet, dat Engeland op alles gevat is; dat het met Frankrijk naauw is verbonden; en beide mogendheden niet kunnen noch zullen dulden, dat Rusland zich als 't ware alleen het oppergezag over de wereld aanmatige, hetgeen in zijne opvatting van het Oostersche vraagstuk gelegen zou zijn, hetwelk, gelijk vroeger en gelijk zoo menig Europeesch vraagstuk, door gezamenlijke werking moet worden beslecht.

Oostenrijk, immers naar hetgeen half-officiële berigten van daar, zal ook „vooreerst" . . . ingeval het tot eene botsing aan den Donau komt; ja, wil zijn leger met 130,000 man verminderen, ten einde eene bezuiniging van 25 tot 30 millioen guldens, ten behoeve der schatkist, te erlangen.

Die berigten houden eene botsing tusschen de Russen en Turken voor onvermijdelijk, doch meenen tevens, dat de bemiddelende mogendheden, Oostenrijk aan 't hoofd, ook dan nog haar werk van verzoening en schikking zullen voortzetten en trachten den vrede spoedig te herstellen.

Oostenrijk heeft zijne bezwaren aan de Porte doen te kennen geven, dat zij uitgeweken in hare krijgsmagt zou opnemen; de Porte zou daarop geantwoord hebben, dat, zoolang zij op den bijstand der Westersche mogendheden zou kunnen rekenen, zij zich onthouden zou van uitgewekenen in dienst te nemen; doch dat, in geval van oorlog, men Turkije aan zich-zelve overliet, niets billijker was, dan dat het hulp zou zoeken tegen Rusland, waar het die vinden mogt.

EGYPTE.

Men verneemt thans nader, dat de Onder-Koning nog geen besluit had genomen, om op den maatregel wegens het verbod van uitvoer van granen terug te komen. De handel te Alexandrie was dus in de grootste onzekerheid; men hoopt evenwel nog, dat het bedoelde besluit ingetrokken zou worden.

JAPAN.

Men heeft thans eenige bijzonderheden nopens de ontvangst van den Amerikaanschen scheepsbevelhebber Perry voor Jedo bekomen. Die ontvangst was allezins hoffelijk en de bevelhebber moet een onderhoud met een paar Japansche Prinsen of grooten gehad hebben, aan wie hij den brief van den President en zijne geloofsbrieven, voor den Keizer in twee prachtig versierde doozen, overhandigd heeft. Het antwoord is echter niet zoodanig geweest, als een telegrapisch berigt dezer dagen mededeelde, en is den commodore Perry te kennen gegeven, dat de zaak van veel aanbelang was en door den Keizer en zijnen raad moest worden overwogen; en dat men in het voorjaar van 1854 het antwoord zou kunnen komen vragen. Engelsche berigtgevers zien hierin een ontwijkend antwoord, dat nog verre af is van de opening der havens in de aanstaande lente; en zij meenen zelfs dat de Japanezen van den hun gelaten tijd zullen gebruik maken, om zich zoo veel mogelijk te versterken. Het onderhoud met de Amerikanen had in het Hollandsch plaats. De commodore is met zijne voornaamste schepen half Augustus te Hongkong teruggekomen; het schijnt, dat eenige Amerikaansche schepen in de Chinesche wateren zullen blijven kruisen.

CHINA.

De jongste tijdingen uit Hongkong bevestigen, dat de opstandelingen overal, waar zij te lande met de keizerlijke troepen slaags geraken, het veld behouden; te water schijnen zij nog geene voldoende magt tegen de groote oorlogsjonken des keizers te kunnen overstellen en hebben zij zelfs eenig nadeel geleden. Dit wordt echter ruim opgewogen door de voordeelen, welke zij te land behaald hebben, zoodat zij thans werkelijk Peking, de hoofdstad des Rijks, bedreigen en de keizer er toe gebragt is, om bij Mongoolsche Vorsten hulp te vragen, welke hem toegezegd is. Het is echter de vraag of die hulp tegen de vaart, die de opstand genomen heeft, veel zal afdoen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN MAANDAG, 17 OCTOBER.

Ten 12½ ure werd de bijeenkomst aangevangen. De Voorzitter gaf te kennen, dat de zitting, tegen heden aan de orde gesteld, uit hoofde van het gering getal aanwezige leden, geen voortgang kon hebben. Hij liet door den griffier de namen der aanwezige leden voorlezen.

Daarop zeide de Voorzitter, dat, na den afloop van het onderzoek der aanhangige ontwerpen van wet in de afdeelingen, de Kamer gemeend heeft, in afwachting van de beantwoording der verslagen door de Regering, hare werkzaamheden voor eenigen tijd te kunnen schorsen. Inmiddels heeft de Regering zich verpligt geacht, om, ingevolge art. 2 der wet van 19 Junij 1845, binnen 30 dagen aan de Staten-Generaal te moeten aanbieden een ontwerp van wet tot bekrachtiging van den . . . September ll. bij Kon. besluit genomen maatregelen, tot aanmoediging van den invoer van granen en andere levensmiddelen. De Voorzitter zou het niet noodig geacht hebben, om tot de aanbieding van dat ontwerp de vergadering bijeen te roepen, doch heeft aan den anderen kant, met het oog op het reglement van orde, van de indiening van dat ontwerp ten behoorlijke . . . willen doen blijken. Er wordt alzoo . . . gedaan, dat ingekomen zijn 3 wets-ontwerpen, . . . Toelichting: 1°. het bovengemelde tot aanmoediging van den invoer van granen en levensmiddelen; 2°. tot vaststelling der begrooting van uitgaven voor de gevangenissen voor 1854; en 3°. tot regeling der begrooting van het pensioenfonds voor 1854. Wijders brengt de voorzitter eenige ingekomen stukken en adressen ter tafel; daaronder treft men voornamelijk aan eene missive van den heer van HEIDEN REINESTEIN, die kennis geeft, dat hij, benoemd als kantonregter te Assen, zich verpligt rekent, zich, ingevolge art. 91 der Grondwet, aan eene herkiezing te onderwerpen. Hij verzoekt, dat zijn besluit aan de Kamer worde medegedeeld en daarvan kennis gegeven aan den Min. v. Binnenl. Zaken, ten einde die herkiezing kunne plaats hebben. Daar de Kamer niet voltallig was, zoo is er geen gevolg aan die missive kunnen worden gegeven — daarna werd de bijeenkomst gesloten.

Het IV hoofdstuk der Staatsbegrooting (Departement van Justitie) heeft bij het onderzoek in de Afdeelingen der Kamer o. a. tot de volgende beschouwingen en bedenkingen aanleiding gegeven.

Naar het oordeel van verscheidene leden is ook de Memorie van Toelichting tot dit hoofdstuk niet wat zij zou behoorde te zijn. Hunnes inziens had de Regering een overzigt van den toestand des Lands uit het hier meer bepaald in aanmerking komende oogpunt moeten leveren.

In al de afdeelingen is het Koninklijk besluit van . . . September 1853 (*Staatsblad* n°. 106) besproken, waarbij eene Staatscommissie is ingesteld, die, na overleg met den Minister van Justitie, eene wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie, benevens daarmede in verband staande verbeteringen in de Wetboeken der Burgerlijke Regtsvordering en van Strafvordering zal ontwerpen. De meerderheid der leden heeft zich ten slotte vereenigd in het uiten van den wensch, dat deze . . . geringsdaad geene vertraging moge te weeg brengen in het tot stand komen eener hervorming, die sedert zoo lang tijd reikhalzend wordt te gemoet gezien. Enkele leden meenden de vraag te moeten doen, of de benoeming der Staatscommissie niet als onnoodig en zelfs als schadelijk was aan te merken. Het geldt hier een gebied, waarop geene nieuwe ontdekkingen meer te doen waren, maar alleen tusschen onderscheidene, van alle zijden toegelichte stelsels te kiezen was, en waarbij het er vooral op aankwam, . . . niet door het gehoor geven aan de voorwoordvoerders van . . . selijke belangen af te laten leiden van hetgeen goed . . . bevonden is. Van de tegenwoordigen Minister van Justitie, die reeds voor eenige jaren met opzigt tot de regterlijke organisatie een bepaald stelsel heeft aangenomen, . . . deze leden niet verwacht, dat hij zich nog op . . . willen doen voorlichten. Eenige opheldering . . .

beteekenis van de benoeming der Staatscommissie zou dus, hunnes inziens, niet overbodig zijn.

Hoe wenschelijk de spoedige invoering van een nieuw strafwetboek en van eene daarmede in verband staande herziening van het Wetboek van strafvordering ook moge zijn, durft men, onder de bestaande omstandigheden zich naauwelijks daarmede vleijen. Moest werkelijk de hervorming onzer zoo gebrekkige strafwetgeving nog langeren tijd achterwege blijven, dan meenden verscheidene leden bij de Regering er op te moeten aandringen, dat zij bedacht zij, om door partiele verbetering eenige der meest in 't oog vallende leemten in die wetgeving weg te nemen. Door eene uitbreiding en wijziging van het besluit van den Souvereinen Vorst van 11 December 1813, in verband met art. 209 van het Wetboek van Strafvordering, zou reeds veel kunnen gedaan worden [illegible] daar [illegible] eenen staat van [illegible] het regt van gratie regtmatig [illegible] der strafwet in de plaats treedt. [illegible] in verband met het reeds aangenomen en afgekondigde Eerste Boek van het Wetboek van Strafregt, [illegible] artikelen van *Code Pénal* buiten werking gesteld, of ten minste de verpligte toepassing daarvan opgeheven worden. Onder de bepalingen van het *Code Pénal*, welker dadelijke afschaffing mogelijk is, noemde men voorts de artt. 291 en volgg. Nog wees men er op, dat het dubbel voordeel van eene aanmerkelijke besparing in de geregtskosten en van bespoedigde regtsbedeeling zou kunnen worden verkregen, indien de strafwet zoodanig gewijzigd werd, dat geringere misdaden ten correctionele konden worden behandeld.

Al verder heeft men gemeend, op nieuw de aandacht der Regering te moeten vestigen op de noodzakelijkheid der verbetering van onze militaire strafwetgeving en strafregtspleging. Verscheidene leden stelden er tevens prijs op, hun gevoelen te doen blijken, dat het voor de eer der natie meer dan tijd wordt, dat sommige barbaarsche straffen, die in het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te water van 1814 voorkomen, zoo als van de ra vallen en laarzen, voor goed worden afgeschaft.

De klagten over den ellendigen toestand der politie, vooral in sommige grensprovinciën, zijn herhaald. Vele leden meenden, dat geene afdoende verbetering in dit opzigt te verwachten is, indien niet de inrigting der maréchaussée, die thans slechts in drie provincien bestaat, over geheel het Vaderland wierd uitgebreid.

Onder de onderwerpen, die men weder zeer dringend aan de zorg der Regering aanbeveelt, behoort het doen der noodige stappen tot afschaffing der oudere wetten van vreemden oorsprong. Na den verdienstelijken voorarbeid der Commissie, die reeds verscheidene jaren geleden, deze zaak heeft onderzocht, kan men zich niet voorstellen, dat het bijzondere moeite zou kosten, die afschaffing tot stand te brengen.

In al de Afdeelingen heeft men bevreemding of afkeuring over de aangevraagde verhooging van art. 2, 1ste afd.: kosten van het departement doen blijken. Men acht die verhooging door de algemeene aanmerking dat de werkzaamheden bij het departement meer en meer toenemen, geenszins genoegzaam geregtvaardigd.

Men heeft vrij algemeen de aanmerking gemaakt, dat de wet van 29. Mei 1849 (*Staatsblad* n°. 21) steeds op eene weinig regelmatige wijze wordt toegepast, of dat ten minste niet blijkt, welke regel daarbij gevolgd wordt. Zoo ziet men op deze bezoldiging bij het provinciaal geregtshof in Friesland, de [illegible] een procureur-generaal en van eene [illegible], terwijl bij het hof in [illegible] advocaat-generaal [illegible] Regering de [illegible] arrondissements-regtbanken [illegible] hoven, terwijl, met het oog op de aanstaande [illegible] organisatie, juist het tegendeel moest plaats hebben.

In afwachting van de regterlijke organisatie, zou men het gepast rekenen, dat niet dan bij volstrekte noodzakelijkheid eene openvallende betrekking van deurwaarder bij een provinciaal geregtshof vervuld wierd.

Het schijnt zeer wenschelijk, dat de laatste regeling omtrent de verdeeling van de som voor vaste toelagen voor kleine onkosten van de onderscheidene regterlijke collegien enz., aan eene herziening worde onderworpen. Het aandeel dat sommige regtbanken in die som genieten, is grooter dan de behoefte, terwijl weder op eene andere plaats de regtbank minder geniet dan volstrekt noodig is. Ook wordt [illegible] bij de regtbanken [illegible] zijn de toelagen aan de kantongeregten hier en daar veel te bekrompen. Met dezelfde hoofdsom, goed omgedeeld, ware, naar men meent, veel beter in de behoefte te voorzien.

Zeer vele leden zouden het steeds als eene gewigtige verbetering beschouwen, dat de kosten van opzending en verpleging der personen, die wegens bedelarij tot opsluiting in een gesticht worden veroordeeld, niet ten laste der gemeenten, maar ten laste van het Rijk kwamen. In dat geval zou de bedelarij met meer kracht kunnen worden geweerd. Tevens zou dan de overbrenging dier personen op eene meer regelmatige en minder kostbare wijze plaats hebben dan thans het geval is. Behalve het nut der zaak is het regt niet twijfelachtig. Het geldt hier geregtskosten, voortvloeiende uit de algemeene strafwet, die uit hafen aard door den Staat moeten worden gedragen.

In drie der Afdeelingen heeft men zich met nadruk tegen het uittrekken van tractement en abonnement voor bureau kosten van commissarissen en inspecteurs van algemeene of rijkspolitie verklaard. Het zijn ambtenaren, welker werkkring men niet kent. Hunne optreding zou, zoo die werkkring niet bepaald, met name ook tegenover de commissarissen des Konings in de provincien en burgemeesters, wierd aangewezen, hetgeen mogelijk anders dan bij de wet geschieden kan, ligt tot botsingen aanleiding geven. De Regering erkent zelve, dat wij ons ten aanzien der rijkspolitie in een tijdperk van overgang bevinden; maar dan behoorde ook, naar men meent, zoolang dat tijdperk nog voortduurt en de politiewet niet tot stand is gebragt, in dien staat van zaken geene verandering gemaakt te worden, en moest men zich zoo goed mogelijk met hulp der procureurs-generaal en officiers van justitie trachten te redden.

De aanmerking, dat de post voor geheime correspondentiegelden ten dienste der politie tot op het vroeger cijfer van ƒ 10,000 moet worden verhoogd, omdat de ondervinding heeft geleerd, dat anders de belangen van de dienst in gevaar zouden worden gebragt, klinkt vreemd, daar tevens blijkt, dat voor de dienst van 1852 slechts ƒ 4000 voor deze behoefte noodig zijn geweest. Men ziet zich ook daarom bezwaard, aan deze verhooging zijn zegel te hechten.

Ofschoon men erkent, dat in de laatste jaren met opzigt tot de wijze van beheer, die het Departement van Justitie aan de regenten der kleinere huizen van arrest oplegt, reeds veel is vereenvoudigd, gelooft men, dat nog niet alle noodelooze omslag te dien aanzien een einde heeft genomen. Er zou met opzigt tot het aanvragen en verzenden van kleedingstukken en tot het opleggen der verpligting tot invulling van tabellen nog wel een en ander te vereenvoudigen zijn.

[illegible] de kosten, der gebouwen, waarin de regterlijke collegien en kantongeregten ten laste der gemeenten, waar zij gevestigd zijn, kunnen worden gebragt, of door de provinciale kassen moeten worden gedragen, meenen eenige leden, der Regering in bedenking te moeten geven, om, des noods afgescheiden van de wet op de regterlijke organisatie, eene wettelijke regeling omtrent dit punt tot stand te brengen.

's Gravenhage, 17 October.

Bij Koninklijk Besluit van 15 Oct. jl. is benoemd de Staatscommissie tot onderzoek van de jaarlijksche algemeene rekening kantoorende de hoogrootheid der koloniale remises in goederen, en geld en het gebruik van die remises gemaakt. Tot leden der commissie zijn benoemd de heeren: O. B. 't Hooft en mr. J. S. Lotsij, leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal; mr. J. Dirks en mr. L. graaf van Heiden Reinestein, leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; W. J. Piepers en mr. E. J. H. Borret, leden van den Raad van State; mr. S. P. van Idsinga en H. L. Fievez, leden van de Algemeene Rekenkamer. De commissie zal als secretaris worden bijgestaan door den heer A. L. Weddik, fungerend secretaris-generaal bij het Departement van Kolonien.

Z. M. heeft benoemd tot notaris te Giessendam, J. D. van Genderen, candidaat-notaris te Gorinchem.

Z. M. heeft tot dezelfde tegenwoordige functien herbenoemd en bij continuatie aangesteld de navolgende titularissen, als: tot griffier bij het kantongeregt te Waalwijk, E. Tijsmans; tot plaatsvervangende kantonregters te Breda, [illegible]; te Oudenbosch, H. P. van den Dries; te Zevenbergen, P. J. Huijsman; te Zevenbergen, A. van de Werk; te Elburg, A. J. Krudop; tot kantonregter te Harderwijk, mr. E. L. J. Vitringa; tot plaatsverv. kantonregter te Nijmegen, mr. P. J. Smits; tot kantonregter te Elst, mr. H. J. O. C. F. S. baron Haeftort tot ter Horst; tot plaatsvervangende kantonregters te Druten, J. J. Kuppen; te Groenlo, G. ter Braak; te Doetinchem, D. Simons; tot griffier bij het kantongeregt te Tiel, B. Taats; tot kantonregter te Delft, mr. C. E. Overgaauw Pennis; tot griffier bij het kantongeregt te Delft, mr. T. van Dam van Isselt; tot kantonregter te Noordwijk, Mr. H. P. J. Tollens; tot plaatsvervangende kantonregters te Alphen, mr. C. van der Vlies; te Leiderdorp, C. W. Stoop; tot kantonregter te Gorinchem, mr. [illegible] Anemaet; tot plaatsverv. kantonregter te Gorinchem, [illegible] Vermeulen; tot kantonregter te Hoorn, [illegible] Storm [illegible]; te Hulst, mr. [illegible]; tot plaatsvervangende kantonregters te [illegible]; [illegible] Beukerts van Blokland tot Oosterwijk te Loenen, M. H. Gonsset van Heel; tot kantonregter te Rauwerd, mr. E. Cats; tot plaatsvervangende kantonregters te Bolsward, mr. J. Haitsema Mulier; te Goor, W. Jalink.

Z. M. heeft aan den heer Q. W. van Hoorn, op verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen voor het derde arrondissement Amsterdam, behoudens aanspraak op pensioen, en aan den heer F. Croes mede eervol als ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te [illegible]

De *IJ- en Amstelbode*, reproducerende de *advertentie* van Jhr. SALVADOR, die in ons n°. van 11 dezer zich bevindt, zegt: »*Men leest in de Grondwet de volgende* »*herinnering enz.*«

Wij meenen tegen deze wijze van overneming van *advertentien* te moeten protesteren, daar het geenszins »*de Grondwet*« is die »herinnerd« heeft; maar Jhr. SALVADOR, voor wien natuurlijk, gelijk voor ieder ander, onze rubriek advertentiën open staat, zonder dat de Redactie zich eenigermate voor of tegen adverterenden partij stelt.

Volgens officiele mededeeling beschouwt de Regering den *driekanten hoed* der predikanten, als niet behoorende tot het »plegtgewaad,« bedoeld bij art. 5 der wet van 10 Sept. jl. (*Staatsblad* n°. 102).

* Z. M. heeft benoemd tot regter-plaatsvervanger bij de Arrond. Regtbank te Brielle, Mr. S. H. Lette, procureur te Brielle; tot griffier bij het kantongeregt van den Helder, Mr. D. F. H. Aberson, advokaat te Amsterdam; tot plaatsvervanger-kantonregter te Haarlem, Mr. F. L. Kist, procureur te Haarlem; tot plaatsvervangend-kantonregter te Gorinchem, Mr. W. M. van Haaften, van Sliedrecht; tot kantonregter te Schoonhoven, Mr. L. Slingeland, plaatsvervangend-kantonregter aldaar; en tot griffier bij het kantongeregt van Nykerk, Mr. G. Hoefhamer, advocaat te Elburg.

* Z. M. heeft gisteren op het Loo in een afscheidsgehoor ontvangen, den heer George Folson, voormalig zaakgelastigde van de Vereenigde Staten bij het Nederlandsche Hof.

* Z. D. H. de Hertog van Saxen-Weimar-Eisenach, is heden uit de residentie naar Weimar vertrokken, van waar Z. D. H. naar de residentie zal terugkeeren, om zich met der woon aldaar te vestigen.

* In de residentie is aangekomen en aan het *hotel Fuhri* afgestapt de kolonel der genie von Siebold komende uit Duitschland.

* Uit Berlijn wordt gemeld dat H. K. H. prinses Frederik der Nederlanden den 13 aldaar uit St. Petersburg was aangekomen. Z. K. H. prins Frederik is mede uit Moskau naar Berlijn teruggekeerd. De Prins van Pruissen heeft onverwijld bij HH. KK. HH. een bezoek afgelegd.

Graaf Karel van Grunne, gep. luit.-generaal in Nederl. dienst en oud-gezant bij de bondsvergadering, is op zijn landgoed Eltville in den Rijngau overleden in den ouderdom van 44 jaren. Hij werd op den zelfden dag met zijn eenigen kleinzoon, graaf Rappiano, begraven en bij was een broeder van den eersten adjudant van den Keizer van Oostenrijk.

Bij den Minister van Finantien is van een onbekende, onder het postmerk Utrecht van den 22 dezer, ontvangen eene som van drie honderd gulden in bankpapier, welke ten behoeve van 's Rijks schatkist wordt verantwoord.

De commissie uit het Prov. geregtshof in Zuid-Holland, zamengesteld uit de raadsheeren Mrs. de Bordes en Beels, benevens den heer Proc.-Gen. bij gemeld geregtshof, belast met het afnemen van het examen der adspiranten voor het notariaat, zal tot dat einde den 17 Nov. a. s. zitting houden in een der localen van dat Prov. Geregtshof. Die commissie herinnert tevens de adspiranten, dat al de stukken, daartoe benoodigd, portvrij aan den heer griffier alhier, moeten worden ingezonden.

* De gezamenlijke bestellers van de buitenveren alhier hebben zich verpligt gevoeld, openlijk hunnen dank te betuigen aan den heer W. C. Peters, voor de hun toegelegde verhooging van loon, gedurende den winter.

Bij de plaatselijke commissie van geneeskundig toevoorzigt te ROTTERDAM zijn aangegeven op 15 Oct.: 9 cholera-lijders, [illegible] overleden.

Op 16 Oct. [illegible] en 5 overleden.

In het cholera-hospitaal te AMSTERDAM zijn op 15 Oct. ingekomen 4 lijders hersteld 2, overleden *geene*, in behandeling 22. Sedert 17 Sept. bedraagt het getal der in het hospitaal opgenomenen 130, hersteld 49 en overleden 59.

Buiten het gasthuis zijn bij de cholera-commissie op op 14 Oct. aangegeven 5 lijders en 6 overleden.

Het *Handelsblad* meldt, dat naar men verneemt, de te Groningen aanwezige leden van de voormalige [illegible] keur-compagnie der Groninger en Friesche [illegible] besloten hebben, op voor hun afdoende gronden, voorshands niet toe te treden tot de op te rigten vereeniging [illegible]

* Men schrijft ons uit Leiden: Men verneemt dat door H. H. Burgemeester en Wethouders van Leiden aan den gemeenteraad zijn overgelegd eenige stukken, betrekkelijk het plan, om het jaagpad langs de ringvaart van het drooggemaakte Haarlemmermeer te verbinden aan het trekpad langs de Zijl, waardoor de communicatie met de stad Leiden door de Spanjaards of Zylbrug zou worden bevorderd. De uitgewerkte memorie van den stads-architect S. van der Paauw wijst de middelen aan, waardoor dit plan zou kunnen worden verwezenlijkt.

* De koek- en banketbakkers te Gouda [illegible] goedgevonden, op aanraden van geneeskundig [illegible] taan hun St. Nicolaas of gebakken goed [illegible] goud te beplakken.

* In den loop der gepasseerde [illegible] te Zutphen weder gecirculeerd en is [illegible] mitgegeven een briefje of aanneeling [illegible]'s etablisse-

ment, met roode en zwarte letters gedrukt, op zeer dun papier, gelijksoortig als het bankpapier, en in formaat zeer veel overeenkomst hebbende met eene gewone banknoot, en wel zoodanig dat aan onergdenkenden of wel aan iemand, die hetzelve gelijktijdig met banknoten ontving, gemakkelijk het verschil zou kunnen ontgaan. De ambtenaren van policie, vooral ten platten lande, worden verzocht, zooveel doenlijk toe te zien, ten einde mogelijk bedrog voor te komen. (*Pol. Blad.*)

* Volgens een marktberigt van den 6 dezer uit Zutphen, (in den *Arnhemsche Courant* van den 11 medegedeeld), waren aldaar op dien dag 2600 mud aardappelen geladen, tegen *f* 2,30 à *f* 2,50.

De *IJsselbode* meldt, dat in eene op 11 dezer te Ruurlo gehoudene vergadering van kiezers uit verschillende onderdistricten van het hoofd-kiesdistrict Zutphen, eene kiezersvereeniging voor het geheele district is opgerigt, waartoe bereids de meeste onder-kiesdistricten zijn toegetreden. Zij zal den naam van „*de Grondwet*" voeren en, volgens het bekend gemaakte programma, den geest van de herziene Grondwet van 1848 ongeschonden trachten te bewaren, als opregte aanhanger der constitutionnele monarchie; zij wil waken tegen teruggang en afwijking van den geest der Grondwet en zij wil eene krachtige regering, doch tevens de vrijheden en regten, welke de Grondwet aan de ingezetenen schenkt, in volle mate ontwikkeld en gehandhaafd zien.

* Wij vernemen nader, zegt de *Prov. Drentsche Cour.*, dat de heer Mr. D. graaf van Heiden Reinestein, hoewel ook overhellende naar het gevoelen, dat hij, tengevolge van zijne herbenoeming als kantonregter zich aan eene herkiezing als lid der Tweede Kamer zal moeten onderwerpen, echter aan den president dier Kamer heeft verzocht, om over dit punt eene beslissing der Kamer uit te lokken.

Voor de prov. commissie van onderwijs in DRENTHE hebben met goed gevolg hun examen afgelegd, 2 personen voor den tweeden, 3 voor den derden en een voor den vierden rang.

Te MEPPEL hebben de [illegible] besloten, de [illegible] van 1 Januarij a. s. tot 8 cts. per uur te verhoogen, waardoor zij 16 cts. meer per dag ontvangen zullen, wegens de duurte der levensmiddelen. De verdere uitvoering is aan eene commissie opgedragen.

De prov. commissie van onderwijs in Friesland heeft in hare jongste zitting geëxamineerd 11 personen voor den 2den rang, 18 voor den 3den rang, 12 voor den 4den rang, 2 voor de fransche taal en 2 voor de mathesis enz. Daarvan zijn afgewezen 3 voor den 2den rang, 4 voor den 3den rang, 3 voor den 4den rang en 1 voor de mathesis, enz.

Op den 15 dezer had te *Harlingen* de aanbesteding plaats voor de aardebaan tot een grindweg van daar naar Bolsward en een zijtak op Makkum, waarvan de heer Arends, te Gendringen, voor de som van *f* 98.000 aannemer werd.

De [illegible] *Friessche Courant* meldt, dat verschillende zeeka[illegible] het gebrekkige van het loodswezen te Ter[illegible]: zij meldt tevens, dat er op 9 Oct. [illegible] lagen, hebbende de vlaggen [illegible] loodsen verlangde. In weerwil van [illegible] mand op, zoodat deze schepen [illegible] drongen waren, weder zee te kiezen.

De geldleening van *f* 250,000, à 4%, voor de oprigting eener gazfabriek te GRONINGEN is op den eersten dag der opening volgeteekend.

Op den 12 dezer vertrek een aanzienlijk getal landverhuizers aan boord van het Amer. fregat *Porohattan*, kapt. A. Mijers, van HELLEVOETSLUIS naar New-York. [illegible] zeer talrijk huisgezin vertrok dezer dagen nog uit [illegible] stad, dat, zoo men zegt, spoedig door [illegible] zal worden gevolgd, waartoe de tijdelijke terug[illegible] een vroeger inwoner van Hellevoetsluis veel [illegible].

Men verneemt [illegible] leedwezen, dat te MIDDELBURG bij de belangh[illegible] eene afwijzende beschikking van regeringswege [illegible] de in tijds aangevraagde consessie tot het gr[illegible] kanaal van Vlissingen naar Middelburg, en [illegible] het vaarwater het Sloe. De regering verzekert [illegible] uit het oog te verliezen, ofschoon aan dit [illegible] nog zwarigheden in den weg staan.

Bij het departement van marine te Vlissingen is aan-schrijving gekomen, dat de Russische kolonel der genie, thans in deze residentie, ook de landsinrigting aldaar zal komen opnemen.

Bij de prov. commissie van NOORD-BRABAND hebben op den 11 en 12den de navolgende examina plaats gehad: 2de rang, toegelaten 2, afgegeven 4; 3de rang, toegelaten 5; 4de rang toegelaten 6, afgewezen 2; voor de talen aangenomen 2, afgewezen 1; schoolhouderessen aangenomen 20, voor de talen afgewezen 7, toegelaten 9.

Men schrijft uit ZEVENAAR, dat met ongeloofelijken spoed de arbeid aan de colossale brug over den IJssel te Westervoort, voor den spoorweg tusschen Arnhem en Oberhausen, wordt voortgezet. De plaats voor het station bestemd, is reeds lang afgepaald en in de onmiddellijke nabijheid is reeds een fraai koffijhuis gebouwd.

Volgens eene medeeling van Zr. Ms. gezant te ST. PETERSBURG, dd. 1. dezer, zal Ruslands uitvoerhandel dit jaar zeer beduidend zijn. De prijzen der artikelen van uitvoer vermeerderden dagelijks, vooral wat aangaat granen en talk. De uitvoer zou nog veel aanzienlijker zijn, indien hij niet beperkt ware door het gebrek aan schepen. Dien ten gevolge waren dan ook de vrachten tot eene sedert jaren onbekende hoogte gestegen: hetgeen in 1852 voor *f* 18 à *f* 20 verkregen werd, wordt tegenwoordig met *f* 50 à *f* 60 betaald. Deze uitvoer doet ook den wisselkoers stijgen, en de handelsbalans zal met klinkende munt moeten worden gesloten, zoodat reeds thans invoeren van goud plaats vinden.

De Minister van Justitie heeft den 6den dezer aan de procureurs generaal de navolgende circulaire uitgevaardigd: „In verband met de circulaire van het departement van justitie van den 23 October 1852, n°. 14, heb ik de eer UWEd. G. te verzoeken, de heeren officieren van Justitie binnen uwe provincie uit te noodigen, om ten aanzien der vonnissen, *bij verstek in jagtzaken gewezen*, aan Zr. Mjs. Commissarissen in de provinciën kennis te geven, niet alleen van alle die gevallen, waarin na ten uitvoerlegging het bij verstek [illegible] door een gedaan verzet is komen te vervallen, maar ook van die, waarin het bij verstek gewezen vonnis is ten uitvoer gelegd, zonder daarop binnen den wettelijken termijn, geweld [illegible]." [*W. v. h. Regt*].

De *Staatscourant* bevat het overzigt [illegible] der middelen (hoofdsom en opcenten) over de negen eerste maanden van 1853, in vergelijking gebragt met derzelver opbrengst over de negen eerste maanden van 1852.

Gelijk vroeger deelen wij ook thans daarvan de uitkomsten mede:

De directe belastingen hebben opgebragt in 1853 *f* 14,134,848.78, in 1852 *f* 14,425,654.98½; alzoo in 1853 *f* 390,806.20½ *minder* dan in 1852.

De in- en uitgaande regten en scheepvaartregten in 1853 *f* 3,820,728.20½, in 1852 *f* 3,904.724.18½, alzoo in 1853 83,995.98 *minder* dan in 1852.

De accijnsen in 1853 *f* 14,646,072.99½ en in 1852 *f* 14,456,600.40; en bij gevolg in 1853 *f* 189,472.59½ *meer* dan in 1852.

De waarborg en belasting der gouden en zilveren werken in 1853 *f* 164,981.75, in 1852 *f* 129,683.40; bijgevolg in 1853 *f* 35,298.35 *meer* dan in 1852.

De indirecte belastingen in 1853 *f* 7,816,547.65, in 1852 *f* 7,198,832.29, en alzoo in 1853 *f* 617,715.36 *meer* dan in 1852.

De posterijen bragten op in 1853 *f* 1,079,04[illegible] 1852 *f* 1,029,979,34, en bijgevolg in 185[illegible]

[illegible] in 1852 *f* 276,743.50, en alzoo in 1853 *f* 904.00 *minder* dan in 1852.

Over het geheel is de opbrengst geweest over de negen eerste maanden van 1853 *f* 41,938,061.63 tegen *f* 41,422,218.60 over een gelijk tijdperk in 1852, zoodat in de eerste negen maanden van 1853 meer is ontvangen dan in 1852 de som van *f* 515,843.03. De raming over dit tijdperk bedragen hebbende *f* 40,828,798.08, hebben de inkomsten deze raming met een bedrag van *f* 109.263.55 overtroffen.

Advertentiën.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 17 October 1853.

Nederland.			Rusland.		
Ned. W. Schuld.	2½	[illegible]	Hope 1798/1816	[illegible]	
Dito Certificat.	3	74	Dito 1828/1829	5	
Dito Dito	4	93 ⅛ 1/16	Cert. 1831/1833	5	96¾
O. I. Leening.	4	93 1/16	Dito Dito	4½	95½ ¾
Amort. Syndic.	3½		Dito *Hope*	4	90
Hand.-Maats.	4½		Dito *Stieglitz*	4	89
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten	2½		Inschr. Assig.	6	
D° *Rothschild*	2½		Certific. dito	6	
Frankrijk.			**Polen.**		
Obligatiën	3		Obligatiën	4	
Spanje.			**Oostenrijk.**		
Nieuwe	1	21¼ 5/16	Metalliek	5	77¾
Dito Buitenl.	3		Dito bet. Amst.	5	90⅛ ¼ ⅜
D° Binnenl. ⅜m.	3		Dito letter B.	5	[illegible]
Bew. Sp. Com.		5¼ 5/16	Dito 1847	[illegible]	39⅞
Amort. Schuld.			Dito [illegible] 1852	2½	39⅞
Portugal.					
Londen nieuwe.	5	37¾ 3/16			
Dito uitgest	4				

Mexico., te Londen [illegible] Dito Onb., 22 3/16; Gren. Onbepaald 20⅛; [illegible]; Ecuador 4, 1/16; Peru 4½ 72.

Over het geheel verkeerde onze fondsenmarkt in eene algemeene [illegible] stemming, zonder dat de handel in eene der genoemde fondsen iets merkwaardigs opleverde.

FRANKFORT, Vrijdag, 14 Oct. [illegible] Metal. 80⅞, Loten fl. 250 117½; Bankaktiën [illegible]; 4 pct. Spanje 21⅞; 3 pct. dito 40½; wissel op Weenen [illegible]. De markt was algemeen willig.

LONDEN, 17 October. Consols, op tijd 91⅞; Mexico, nieuwe 3 pct. 23⅞; Peru, nieuwe 4½ pct. 72; Grenada, uitgestelde 8¼; Spanje, 1 pct. 21⅛.

PARIJS, Vrijdag 14 October. Fransche 4½ pct. ex c. 100; dito 3 pct. op t. 73.20; Spanje binn. 3 pct. 41; dito 1 pct. 21⅛; Belgie 4½ pct. 97½; Rusl. 4½ pct. 94½; N. Metal. 90; Piemont 93.00.

WEENEN, Vrijdag 14 October. N. Met. 91⅞; dito Lett. B. 105; Bankactiën 1300; Londen 5 pct. 97; Loten v. fl. 250 132; Wissel Lond. 10.51; Parijs 130½; Zilver 11⅞. Consols hooger.

MADRID, Dingsdag 11 October. Spanje binn. 3 pct. 42¼; dito nieuwe 1 pct. 22¼.

Bij JOH. NOMAN EN ZOON, te Zaltbommel.